

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010559
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713010559.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viktora Marka, a prísediacich Márie Tučekovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného ml. M. I. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 02. 12. 2013 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný 1/ ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX vo J., trvale bytom J., O. I. Č.. XXX/X, slobodný,

obžalovaný 2/ ml. P. I., nar. XX. XX. XXXX vo J., trvale bytom J., O. I. Č.. XXX/X, slobodný,

obžalovaný 4/ ml. M. I.E., nar. XX. XX. XXXX vo J., trvale bytom J., M.. C. Č.. XXX/X, toho času bytom J., O. I. Č.. X, slobodný,

uznávajú sa za vinných, preto že

dňa 20. 02. 2012 v čase okolo 11.30 hod. vo J. na ulici E.. W.. M., pred budovou železničnej stanice J., spoločne lúpežne prepadli poškodeného P. C., nar. XX. XX. XXXX a to tak, že po tom, ako ml. P. C. vyšiel z budovy Železničnej stanice a stál na schodoch pred budovu, pribehol k nemu ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX, ktorý ho dvakrát udrel päťou do tváre, do oblasti prvého oka, chytil ho spredu za bundu a sťahol dole na zem, pričom z neho strhol bundu a hodil ju na zem následne k nemu pribehol ml. P. I. a ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX a všetci traja poškodeného kopali nohami do oblasti celého tela a hlavy, po čom z miesta odišli preč, čím týmto konaním spôsobili poškodenému ml. P. C., nar. XX. XX. XXXX, zranenie a to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie tváre s podliatinami v okoloočnicových oblastiach, zlomeniu nosovej kosti bez posunu úlomkov s dobou liečenia a PN 14 dní,

teda

spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a čin spáchali na chránenej osobe - dieťaťi,

čím spáchali

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaný 1/ ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 117 ods. 1, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1, § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 107 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku.

Obžalovaný 2/ ml. P. I.

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 117 ods. 1, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1, § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 107 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku.

Obžalovaný 4/ ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 117 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1, § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 107 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen 2T/37/2013 zo dňa 16. 04. 2013, právoplatným dňa 16. 04. 2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaný 1/ ml. M. I., obžalovaný 2/ ml. P. I., a obžalovaný 4/ ml. M. I., povinní nahradiť poškodeným spôsobenú škodu:

- ml. P. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX J., vo výške 845,90 Eur,

- DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 175,66 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného ml. P. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX J., so zvýškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Naproti tomu sa obžalovaný 3/ J. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., O. I. Č.. X, toho času I. V. Č.. XXX, podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, sp. zn. 2Pv/112/2012 zo dňa 11. 07. 2013, ktorá mu kládla za vinu, že dňa 20. 02. 2012 v čase okolo 11.30 hod. vo J. na ulici E.. W.. M., pred budovou železničnej stanice J., spoločne lúpežne prepadli poškodeného P. C., nar. XX. XX. XXXX a to tak, že po tom, ako ml. Richard Kuchár vyšiel z budovy Železničnej stanice a stál na schodoch pred budovu, pribehol k nemu ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX, ktorý ho dvakrát udrel päšťou do tváre, do oblasti prvého oka, chytil ho spredu za bundu a sťahol dole na zem, pričom z neho strhol bundu a hodil ju na zem následne k nemu pribehol ml. P. I., J. I. a ml. M. I., nar. XX. XX. XXXX a všetci štyria poškodeného kopali nohami do oblasti celého tela a hlavy, pričom z vrečka bundy mu odcudzili MP3 prehrávač zn. PHILIPS a z krku mu strhli retiazku z bieleho kovu, po čom z miesta odišli preč, čím týmto konaním spôsobili poškodenému ml. P. C., nar. XX. XX. XXXX, zranenie a to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie tváre s podliatinami v okoločnicových oblastiach, zlomeniu nosovej kosti bez posunu úlomkov s dobou liečenia a PN 14 dní a odcudzením vecí mu spôsobili škodu vo výške 20,- Eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 12. 07. 2013 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/112/2012 obžalobu na ml. M. I., ml. P. I., J. I. a ml. M. I., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX) na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že išiel do železničnej stanice vo J. aj so svojim bratrancom, obžalovaným 4/ ml. M. I., a stretol tam poškodeného P. C., ktorého zavolať von na cigaretu, lebo sa s ním chcel porozprávať o tom, čo sa stalo v Kauflande. Vonku sa začali naťahovať, pri čom poškodený spadol na zem. Celý incident prebehol tak, že ako obžalovaný s poškodeným schádzali po schodoch zo stanice, obžalovaný ho dvakrát udrel päšťou do tváre, lebo predtým poškodený zbil jeho brata. Týmto úderom predchádzala ešte slovná hádka, kedy mu poškodený nadával, na čo mu on nič nepovedal, len ho potom dvakrát udrel pravou rukou do tváre. Na poškodeného nikto iný okrem neho neútočil. Brat ml. P. I. (obžalovaný 2/) bol od obžalovaného vzdialený asi 7 až 8 metrov a ml. M. I. (obžalovaný 4/) stál niekde za jeho chrbtom. Ako obžalovaný poškodeného udrel, začali ho od poškodeného odťahovať obžalovaný 2/ ml. P. I. a obžalovaný 4/ ml. M. I.. Ďalej uviedol, že poškodený nemal žiadnu retiazku ani MP3 prehrávač. Po tomto incidente mal poškodený len červené líce a nastúpil na vlak so svojou rodinou. Potom obžalovaný vypovedal na železničnej polícii, nepamätá si však, či aj podpisoval nejaký papier. Železniční policajti nikoho iného nevypočúvali, potom mu len povedali, aby opustil železničnú stanicu a išiel domov. Pri tom incidente nebol prítomný obžalovaný 3/ J. I., bol tam len on a obžalovaný 2/ ml. P. I. a obžalovaný 4/ ml. M. I.. Svedkami tohto incidentu mali byť L. C., kamarátka obžalovaného, Q. I., teta obžalovaného a N. I., sestra obžalovaného.

Obžalovaný 2/ ml. P. I. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že on poškodeného P. C. neudrel, ale len odťahoval svojho brata obžalovaného 1/ ml. M. I. (1995) spolu so svojim bratrancom obžalovaným 4/ ml. M. I. E. (XXXX) od poškodeného. Obžalovaný 3/ J. I. pri tomto incidente nebol prítomný. Brat obžalovaného, obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX) išiel do vestibulu železničnej stanice, kde zavolať poškodeného ml. P. C. von na cigaretu, a tam začal byť poškodený drzý, a obžalovaný k nim pribehol až v momente, keď sa bili a odťahoval ich od seba. Svedkami tohto incidentu mali byť aj L. C., Q. I. a N. I., ktorí prichádzali k železničnej stanici od obchodného domu LIDL a prišli k nim po tomto incidente. Obžalovaný na poškodenom nevidel žiadne zranenia, žiadnu retiazku na krku nemal.

Obžalovaný 3/ J. I. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu po zákonom poučení využil svoje právo v zmysle § 34 ods. 1 Trestného poriadku a odmietol vypovedať. Súd preto na návrh prokurátora prečítal zápisnicu z jeho výsluchu v prípravnom konaní, v rámci ktorého uviedol, že to čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia nie je pravda, on sa uvedeného skutku nedopustil. V čase, keď sa mal stať skutok, bol u svojej matky I. I. spolu s jeho družkou C. K.. Ku skutku vedel uviesť len to, že jeho brat, obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX), mu povedal, že sa pobil s poškodeným ml. P. C.Á., nič viac mu však k tomu nepovedal. Taktiež nevedel uviesť, či poškodenému boli odcudzené nejaké veci.

Obžalovaný 4/ ml. M. I. (XXXX) na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že spolu s jeho bratrancom, obžalovaným 1/ M. M. I. (XXXX) išli na železničnú stanicu, kde obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX) zavolať poškodeného ml. P. C. na cigaretu, pričom sa začali vonku spolu rozprávať a potom obžalovaný 1/ dvakrát udrel poškodeného do tváre a následne ich on a obžalovaný 2/ ml. P. I. začali od seba odťahovať. Po tomto incidente išiel obžalovaný 1/ ml. M. I.E. (XXXX) dnu do stanice vypovedať pred železničnou políciou, pretože po incidente vyšli pred stanicu policajti, ale obžalovaný nevedel uviesť, či policajti aj tento incident videli. Na poškodenom nevidel žiadne zranenia, a ostatní, čím mal na mysli Q. I., N. I. a L. C., k nim prišli až po tomto incidente. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj poškodený V. C., otec poškodeného ml. P. C., ktorý po zákonom poučení uviedol, že keď jeho syn v ten deň prišiel domov, zbadal na ňom, že nie je v poriadku, preto sa ho s manželkou začali pýtať čo sa stalo. Po čase im syn povedal, že bol prepadnutý a zbitý, že mu vzali nejaké veci a že to spravili I.. Po pár dňoch od tohto incidentu išiel so synom na vyšetrenie hlavy a zároveň podať trestné oznámenie. Ďalej uviedol, že verí tomu, čo mu povedal jeho syn, pričom jeho syn by sa bránil, keby bol útočník sám, ale proti presile nemal šancu. Vonkajšie zranenia na synovi nevidel, tieto boli zistené až po vyšetrení. Syn mu povedal, že mu mal byť pri incidente odcudzený MP3 prehrávač a zlatá retiazka. Incident mal vzniknúť tak, že najprv jeho syna napadol jeden z obžalovaných, a potom sa pridali aj ostatní, najprv ho jeden z nich udrel dvakrát do tváre, a potom ho siahli na zem a tam ho búchali a kopali. Dnu v železničnej stanici bola aj synova rodina, ale vonku pred stanicou bol sám. Čo bolo dôvodom útoku na jeho syna svedok nevedel uviesť.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený ml. P. C., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v deň incidentu išiel odprevať tetu Z. K. na vlak do L.. Ona išla kúpiť dnu do železničnej stanice lístok na vlak a on ostal stáť vonku pred stanicou, kde počúval hudbu z MP3 prehrávača. Tam k nemu prišiel obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX), ktorý ho začal biť, a následne prišli aj ostatní obžalovaní a začali ho biť. Po prvom útoku spadol na zem, a keď ležal na zemi, začali ho kopať a biť aj ostatní obžalovaní. Prečo ho začal biť obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX) nevedel uviesť, proste prišiel k nemu, niečo mu povedal, a začal ho biť päšťou do tváre. Pri tom ho stiahol na zem, na čo pribehli aj ostatní obžalovaní a kopali ho do celého tela. Na zemi si kryl tvár a cítil údery do celého tela. Potom, ako im obžalovaný 2/ ml. P. I. povedal, aby ho už nechali, prestali ho biť a on išiel dnu do železničnej stanice za policajtm. Tí mu povedali, aby sa išiel dať ošetriť a podať trestné oznámenie. On sa šiel dať ošetriť až na druhý alebo tretí deň, pričom si už nepamätal, aké presné zranenia mal, ale asi mal aj zlomený nos. Pri tej bitke mu zmizla strieborná retiazka bez príviesku a čierny MP3 prehrávač značky Sony. Že mu chýbajú tieto veci zistil až potom vo vlaku, preto ani policajtom hneď po incidente neuviedol, že by mu niečo chýbalo. Kto z obžalovaných mu mal tieto veci zobrať ale nevedel uviesť. O celom incidente sa rozprával s rodičmi a na ošetrenie šiel spolu s otcom a následne ostal aj PN. Ďalej uviedol, že okrem obžalovaných boli pri incidente aj iné osoby, tri alebo štyri, ich mená však nevedel uviesť, ale boli to mladšie ženy. Do incidentu sa však nikto iný nezastaral. Tesne po tom incidente mal poškodený monokel na tvári a tiekla mu krv z nosa.

Na hlavnom pojednávaní bola ďalej vypočutá svedkyňa C. K., ktorá po zákonom poučení uviedla, že nebude vypovedať, pretože obžalovaný 3/ J. I. je jej druh. Súd preto na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaných prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania, v ktorej uviedla, že čo sa týka lúpeže, ktorá je kladená za vinu aj jej druhovi, obžalovanému 3/ J. I., tak túto on nespravil. V ten deň, bolo to 18. 02. 2012 bol obžalovaný 3/ J. I. celý deň s ňou, pretože išli s dcérou k doktorovi. Neskôr sa dopyču o tom, že obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX), brat jej druha, sa mal pobíť s poškodeným ml. P. C., lebo tento ho mal vyzývať na férovku. Taktiež počula, že obžalovaný 2/ ml. P. I. tam nebol, on bol len v záložni pri stanici, a keď vyšiel zo záložne, mal len od seba odtrhnúť obžalovaného 1/ ml. M. I. (XXXX) a poškodeného. Kto ďalší mal byť prítomný pri tom incidente nevedela uviesť. Na záver uviedla, že jej druha, obžalovaného 3/ J. I., pred týmto incidentom napadol pri Kauflande poškodený V. C., otec poškodeného ml. P. C.. To, že sa mal tento incident stať 18. 02. 2012 vie preto, lebo vtedy dostala materský príspevok, nevedela uviesť, či to bol piatok, alebo pondelok, ale určite to bolo 18. 02. 2012. Poškodenému ml. P. C. nemali byť pri tomto incidente odcudzené žiadne veci.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedkyňu Q. I., ktorá po zákonom poučení uviedla, že v ten deň išla niečo sama kúpiť do LIDLU a odtiaľ chcela ísť domov, preto šla na železničnú stanicu. Keď prišla na stanicu, počula tam nejaký krik, a preto sa opýtala obžalovaného 1/ ml. M. I. (XXXX), obžalovaného 2/ M. P. I. a obžalovaného 4/ ml. M. I. (XXXX), že čo sa tam deje. Obžalovaný 3/ J. I. tam v tom čase nebol. Počula, ako poškodený ml. P. C. vykrikoval, že obžalovaného 1/, 2/ a 4/ po jednom chytí. Po incidente zo stanice vyšli policajti, ktorí sa opýtali poškodeného ml. P. C., že čo tam robí taký krik, aby išiel domov. Policajti aj jej povedali, aby išla aj s deťmi domov, a tak odišli. Okrem nej a obžalovaných 1/, 2/, 4/ a policajtov pri tom incidente nebol nikto iný prítomný. Na záver uviedla, že na poškodenom ml. P. C. a ani na obžalovaných 1/, 2/ a 4/ nevidela žiadne zranenia. Po incidente nebol nikto z prítomných na žiadnom výsluchu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. Martin Abelovský, ktorý po zákonom poučení uviedol, že zranenia poškodeného ml. Richarda Kuchára mohli vzniknúť tak, ako je to uvedené v uznesení o pribratí znalca. Išlo teda o opakované konanie voči telesnej integrite poškodeného, a to o opakované údery do oblasti tváre a hlavy. Poškodený utrpel otras mozgu, pomliaždenie tváre, mal udreté obe okoloočnicové oblasti a zlomeninu nosa. V tomto prípade išlo o aktívne konanie inej osoby, ktorým poškodený dostal niekoľko tupých úderov do oblasti tváre a hlavy. Čo sa týka doby PN, v tomto prípade si liečenie vyžadovalo cca 2 týždne. Čo sa týka počtu úderov, tak tie boli určite viac ako dva, pretože tri smerovali do oblasti tváre, ďalšie do vlasatej časti hlavy, ale presný počet úderov sa nedá uviesť.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: výpoveď svedka O.Á. M. K., výpoveď svedka G. V. C., odborné vyjadrenie, zápisnica o rekognícii s fotoalbumami, lekárske správy, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/37/2013, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/7/2012, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/27/2012, správy a odpisy z registra trestov na obžalovaného 1/ ml. M. I. (XXXX), obžalovaného 2/ ml. P. I., obžalovaného 3/ J. I. a obžalovaného 4/ ml. M. I. (XXXX).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Je nepochybné, že medzi poškodeným ml. P. C. a obžalovaným 1/ ml. M. I. (XXXX), obžalovaným 2/ ml. P. I. a obžalovaným 4/ ml. M. I. (XXXX) došlo dňa 20. 02. 2012 pred železničnou stanicou vo Zvolene k incidentu, následkom ktorého utrpel poškodený ml. P. C. viaceré zranenia tak, ako je to uvedené v znaleckom posudku MUDr. Martina Abelovského. Obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX) vo svojej výpovedi uviedol, že on udril poškodeného dvakrát do oblasti tváre. Obžalovaný 2/ ml. P. I. a obžalovaný 4/ ml. M. I. (XXXX) uviedli, že oni poškodeného nebili, len oddeľovali obžalovaného 1/ od poškodeného. Z výpovede znalca MUDr. Martina Abelovského je zrejmé, že zranenia, ktoré utrpel poškodený ml. P. C., mohli vzniknúť tak, ako je to uvedené v uznesení o pribratí znalca, teda tak, ako je to uvedené aj v obžalobe. Poškodený utrpel viac ako len dva údery, ako to uvádzali obžalovaní 1/, 2/ a 4/. Je potom podľa názoru súdu zrejmé, že len dvomi údermi do tváre tak, ako to uvádzajú obžalovaní 1/, 2/ a 4/, nemohol poškodený ml. P. C. utrpieť otras mozgu, pomliaždenie tváre a zlomeninu nosa. Z uvedeného je zrejmé, že zranenia, ktoré poškodený utrpel, spôsobili viaceré osoby, a v tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď znalca MUDr. Miroslava Abelovského, s ktorou sa stotožnil, že zranenia mohli vzniknúť tak, ako je to uvedené v uznesení o pribratí znalca. Súd potom po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zranenia poškodenému ml. P. C. spôsobili spoločným konaním obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX), obžalovaný 2/ ml. P. I. a obžalovaný 4/ ml. M. I. (XXXX). Vykonaným dokazovaním však podľa názoru súdu nebolo preukázané, že by konaním obžalovaných 1/, 2/ a 4/ došlo k odcudzeniu retiazky a MP3 prehrávača poškodenému ml. P. C.. Skutočnosť, že retiazka a MP3 prehrávač mal byť poškodenému odcudzený, uvádzal len samotný poškodený ml. P. C.. Ten ale v prípravnom konaní uviedol, že cítil, ako mu niekto z obžalovaných počas toho, ako ho bili, strhol retiazku z krku. Na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že skutočnosť, že mu chýba retiazka a MP3 prehrávač, zistil až po celom incidente keď už sedel vo vlaku, a to, že mu chýbajú nejaké veci, ani neuviedol políciu pri svojom výsluchu bezprostredne po incidente. Poškodený ml. P. C. v konaní uvádzal, že mu mala byť odcudzená strieborná retiazka, poškodený V. C., otec poškodeného ml. P. C. vo svojej výpovedi uviedol, že mu syn povedal, že mu mala byť odcudzená zlatá retiazka. Uvedené rozpory vo výpovediach, ako aj skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by konaním obžalovaných 1/, 2/ a 4/ mali byť odcudzené nejaké veci patriace poškodenému ml. P. C., viedli k tomu, že súd konanie obžalovaných 1/, 2/ a 4/ v konečnom dôsledku právne kvalifikoval nie ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ale ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, s

poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd potom zároveň upravil skutkovú vetu v rozsudku oproti skutkovej vete uvedenej v obžalobe.

Podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchateľov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX), obžalovaný 2/ P. I. a obžalovaný 4/ ml. M. I. (XXXX) svojim konaním naplnili všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods., 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a čin spáchali na chránenej osobe - dieťati.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného 1/ ml. M. I. (1995) zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného 2/ ml. P. I. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného 4/ ml. M. I. (XXXX) súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj na to, že v prípade obžalovaných, ktorí sú mladiství, sa v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona trestné sadzby znižujú na polovicu, potom trestná sadzba trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného 1/ ml. M. I. (XXXX) predstavuje 6 mesiacov až 14 mesiacov, v prípade obžalovaného 2/ ml. P. I. predstavuje 6 mesiacov až 18 mesiacov, a v prípade obžalovaného 4/ ml. M. I. (XXXX) predstavuje 10 mesiacov až 18 mesiacov.

Zo správ na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný 1/ ml. M. I. (XXXX) sa dopustil dvoch priestupkov, pričom doposiaľ nebol súdne trestaný. Obžalovaný 2/ ml. P. I. sa dopustil jedného priestupku, pričom doposiaľ taktiež nebol súdne trestaný. Obžalovaný 4/ ml. M. I. (XXXX) sa dopustil dvoch priestupkov, a v minulosti bol jedenkrát súdne trestaný, pričom bolo podmienene upustené od jeho potrestania s určením skúšobnej doby v trvaní jedného roka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd obžalovaným 1/, 2/ a 4/ uložil trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, teda na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (pričom súd v prípade obžalovaného 4/ aplikoval ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, pretože v jeho prípade bola dolná hranica trestnej sadzby 10 mesiacov). Zároveň súd výkon trestu odňatia slobody každému obžalovanému podmienene odložil a uložil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Uvedené tresty sú podľa názoru súdu na nápravu páchateľov, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúce, a zároveň zabránia obžalovaným v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečia ich prevýchovu. Súd pri ukladaní trestov prihliadol na to, že v tomto prípade išlo o spoločné konanie obžalovaných 1/, 2/ a 4/, pričom vykonaným dokazovaním sa nepodarilo spoľahlivo zistiť, ktorý obžalovaný sa akou mierou podieľal na fyzickom útoku proti poškodenému ml. P. C., súd preto považoval za spravodlivé uloženie rovnakých trestov obžalovaným 1/, 2/ a 4/. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade ide o mladistvých obžalovaných, a uvedeného konania sa dopustili taktiež voči mladistvému poškodenému, súd zároveň obžalovaným 1/, 2/ a 4/ uložil povinnosť v zmysle § 107 ods. 1 písm. g) Trestného zákona podrobiť sa programu sociálneho výcviku, aby sa v budúcnosti obdobné konanie z ich strany neopakovalo, a aby sa obžalovaní naučili lepšie ovládať svoje konanie. Vo vzťahu k obžalovanému 4/ ml. M. I. (XXXX) súd zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/37/2013 zo dňa 16. 04. 2013, keďže mu ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 a 41 ods. 1 Trestného zákona.

Obžaloba kládla obžalovanému 3/ J. I. za vinu to, že skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, sa mal dopustiť spoločným konaním s obžalovaným 1/ ml. M. I. (XXXX), obžalovaným 2/ ml. P. I. a obžalovaným 4/ ml. M. I. (XXXX). Skutočnosť, že pri incidente pred železničnou stanicou dňa 20. 02. 2012 mal byť prítomný aj obžalovaný 3/ J. I. však vo svojich výpovediach uvádzal len poškodený ml. P. C.. Ani ten však nevedel uviesť, ktorý obžalovaný a presne akým spôsobom ho mal fyzicky napádať (okrem toho, že incident v podstate vyvolal obžalovaný 1/ ml. M. I.). Aj poškodený V. C. vo svojej výpovedi uviedol, že syn mu mal povedať, že ho mali napadnúť I., presne však neuviedol, ktorý I. to presne mali byť. Naopak, všetci štyria obžalovaní vo svojich výpovediach zhodne uviedli, že obžalovaný 3/ J. I. nebol prítomný pri incidente dňa 20. 02. 2012. Taktiež svedkyňa C. K., družka obžalovaného 3/ J. I., uviedla, že v čase incidentu pred železničnou stanicou bol jej druh s ňou doma. Svedkyňa síce uviedla nesprávny dátum, kedy mal byť jej

druh doma a kedy sa mal incident stať, ale vo vzťahu k ostatným výpovediam sa súdu aj táto výpoveď javila ako vierohodná. Tak ako poškodený ml. P. C. uvádzal, že mu pri incidente mala byť odcudzená strieborná retiazka a MP3 prehrávač, a súd túto výpoveď vo vzťahu k ostatným vykonaným dôkazom považoval za nevierohodnú, tak aj výpoveď len poškodeného, že ho mal pri incidente napadnúť a udierať aj obžalovaný 3/ J. I., považoval súd taktiež za nevierohodnú, a preto vyhodnotiac dôkaznú situáciu aj v zmysle zásady in dubio pro reo oslobodil obžalovaného 3/ J. I. spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že podľa vyjadrenia svedkyne C. K. skutku uvedenému v obžalobe predchádzalo to, že poškodený V. C. mal pri obchodnom dome Kaufland fyzicky napadnúť obžalovaného 3/ J. C., preto mohlo ísť zo strany poškodeného ml. P. C.Á. len o snahu opätovne do celého incidentu zatiahnuť aj obžalovaného 3/ J. C..

Poškodený V. C. a poškodená spoločnosť DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., si v trestnom konaní riadne uplatnili nárok na náhradu škody. Poškodený V. C. žiadal, aby boli obžalovaní zaviazaní k náhrade škody tak, ako je to zdokladované v spise, a to vo vzťahu k vecnej škode aj k bolestnému. Súd potom zaviazal obžalovaného 1/ M. M. I. (XXXX), obžalovaného 2/ ml. P. I. a obžalovaného 4/ ml. M. I. (XXXX) k náhrade škody poškodenému ml. P. C. vo výške 845,90 Eur, čo predstavuje finančné vyjadrenie bolestného v zmysle znaleckého posudku. Keďže v konaní nebolo preukázané, že konaním obžalovaných malo dôjsť k odcudzeniu vecí patriacich poškodenému, súd ho so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie (škoda za MP3 prehrávač a retiazku). DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., si riadne uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 175,66 Eur, čo predstavuje liečebné náklady na ošetrovanie poškodeného ml. P. C., súd preto zaviazal obžalovaných 1/, 2/ a 4/ aj k náhrade tejto škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.